

Derpaa foretoges:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Indførelse af dansk Lovgivning om Bier i de sønderjydske Landsdele.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 690).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 56 Stemmer.

Formanden: Ogsaa dette Lovforslag vil blive oversendt til Folketinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 261 af 28. Juni 1920 om Adgang for Personer, der har taget tysk juridisk Embedseksamen, til at drive Sagførervirksomhed og til at beklæde visse Embeder i den danske Stat.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4519).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Karberg: Det foreliggende Lovforslag fremtræder som en Ændring af en af de Love, der vedtoges den 28. Juni 1920. Denne Lov gav Adgang for saadanne Sagførere, der hidtil har haft Virksomhed i de sønderjydske Landsdele, men uden at have taget tysk juridisk Embedseksamen, til foreløbig at udøve deres Virksomhed; men senere siges der, at denne Beskikkelse skulde bortfalde i 1923, dersom de ikke inden den Tid ved en justitsministeriel Kendelse har faaet Adgang til at drive Sagførervirksomhed under dansk Ret, altsaa lige Adgang med danske Sagførere til at drive Sagførervirksomhed. Der har været lidt Utilfredshed blandt de tysk uddannede Sagførere i Sønderjylland med denne Bestemmelse, og det Lovforslag, som her fremsættes, maa opfattes som en Imødekommen overfor de Ønsker, der er fremsatte fra den sønderjydske Sagførerstands Side. Der har mod Loven været gjort gældende, at naar Beskikkelsen til

at drive Sagførervirksomhed først kunde udvirkes den 1. Juli 1923, saa vilde Adgangen til at optere for dem, som ønskede at drage tilbage til Tyskland, hvis Beskikkelsen blev nægtet dem, være borttaget. Derfor er der i Lovforslaget her foreslaaet, at kun de, der godtgør for det første, at de har dansk Indfødsret, og dernæst, at de i mindst 2 Aar fra den Dag, dansk Retspleje blev indført i Sønderjylland, til Stadighed har givet Møde for en sønderjydske Ret, skal have Ret til paa Begæring at faa Beskikkelse som Landsretssagførere, forsaavidt som de, hvad der maa betragtes som en Selvfølge, tilvejebringer den foreskrevne Attest for, at de har de nødvendige Kundskaber i dansk Sprog og dansk Lovgivning. Denne Attestbestemmelse er, overensstemmende med den hidtilværende Lov, ogsaa her i Lovforslaget affattet saaledes, at Attesten skal tilvejebringes enten fra Præsidenten for Søndre Landsret efter Samraad med Rettens øvrige Medlemmer eller af en Dommer ved sønderjydske Underret. Naar de omhandlede Sagførere fremskaffer disse Beviser, vil de inden Optionsfristens Udløb være i Stand til at opnaa Beskikkelse som Landsretssagførere, uden Hensyn til om de hidtil kun har praktiseret ved en Underret. Den tyske Lovgivning kender nemlig ikke denne Forskel mellem Underretssagførere og Landsretssagførere; men man har her imødekommet et Ønske fra dem om, at den i Loven af 28. Juni 1920 stiplede Prøve i Henhold til Retsplejelovens § 123 bortfaldd. Den Prøve, som i Henhold til § 123 skulde være nødvendig, for at de skulde kunne blive anerkendt som Landsretssagførere, bortfalder, og saaledes vil altsaa alle Sagførere i Sønderjylland, som opfylder nærværende Lovforslags Bestemmelser, kunne faa Beskikkelse som Landsretssagførere i hele Danmark. Denne Imødekommen maa de sønderjydske Sagførere være Regeringen og særlig Justitsministeriet taknemmelige for, og jeg tillader mig derfor paa mit Partis Vegne at takke for Lovforslaget og anbefaler det til hurtig Fremme her i Tinget.

Steincke: Det bliver altid noget af en Skønssag, hvor meget man vil kræve for, at de i dette Lovforslag omhandlede tyske Jurister skal kunne udøve dansk Sagførervirksomhed, og der kan ogsaa diskuteres om, hvilken Stilling de i saa Fald skal indtage, og navnlig, om de paa det Grundlag, som Forslaget angiver, skal